

14. ԶՈՒՆՏ ՏԵԳՅԵՐԿԻՅԷՏԵՐ

ԿԷԼԻՆԵՄ ճեռչ իմանն պատիկ էրկու տեգյերկիյիստեր: Խսոնքյ մեյմեկուց շատ կպատռեն ըսկում որ կտոր կիսկե, սննքնքն էսա էր, որ պատիկ տեգյերկին շա՛տ խորոտ էր, խոտնի խրեղեն:

Օրմ ճեռչ տեգյերկին կասի. - Ես իմչխ անեմ, որ խորում կուրիսցուցեմ, իսոր համ-մմուշ կտրցուցեմ:

ԿԷՐԹԱ՝ զյեղի տղեղներաց մեկում քյանիմ փնրա՛ կուտա, կասի. - Կմն, տնշտից մե խատ սև օց պոնի, պե:

Տղեն ԿԷՐԹԱ տնշտ, սև օցմ կպոնի, կպիրի: Ծեռչ տեգյերկին ԿԷԼԻՆԵՄ էտա օց կտապկի. կանի քյնքնք, ըսկում, որ պամ բնլու չանե: Օց կտնի մեչ պնակին, կտանի պստիյ տեգյերկնգան, կասի. - Դե՛, կե:

Խեղճ պստիյ տեգյերկինն էլ միամիտ ի, օց կուտի, ԿԷԼԻՆԵՄ, կքյնի: Կես կիշեր կակխի, շատ ծարվցեր ի, ըսկում որ մերս-տյուս կվնովի, պապմնվեր ի, մնացե տյուտն էլ փակուկ ի վերեն, չկանա էլնի տյուս:

Պստիյ տեգյերկին կուզնա՛ վեր փեմքնրին կկայնի, աստծու հրամանով օց կսաղանա մեչ ուր փորին, հնլ-հեքյաթ կպատմի:

Պստիյ տեգյերկին, որ էլնձ չէլնձ կլսի օցու մոտեն, կլնլակթնի, կիսրոչ կկանչի, կասի.

- Կիսու՛ր, իմ կիսու՛ր,

Պտիկմ՛ ճրիկ,

Կաթա՛ վեր լեզվիս,

Էրթա՛ վեր սոտիս,

Խովանա՛ խոզիս,

Սև օցն ի տապկած,

Խորոտն ի կիրած:

Կիսուր, որ էսա խնրրնք կլսի, պաղ-զղզղում ճյուր կպիրի, պատիկ խարսին կխմցուցի:

Աստծու հրամանով օց կնգանն փորեն տյուս կուզնա՛, ԿԷՐԹԱ, կփնրյուրվի ճեռչ տեգյերկնգանն վիզ, ինոր կմեռուցի: